

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/73/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725010344
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Svoreňová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6725010344.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou JUDr. Michaelou Svoreňovou v trestnej veci obžalovaného ml. A. B. pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 12. decembra 2025 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Obžalovaný ml. A. B., nar. XX.XX.XXXX v Banskej Štiavnici, trvale bytom C. D. XXX/X, C.,

je vinný, že

dňa 01.06.2024 v čase od 18.00 hodiny do 19.00 hodiny v meste Krupina, na ulici Sládkovičova, pri vchode na amfiteáter E. B., na mieste verejnosti prístupnom v prítomnosti maloletých osôb S. C., nar. XX.XX.XXXX, F. G., nar. XX.XX.XXXX a H., nar. XX.XX.XXXX, fyzicky napadol maloletého poškodeného I. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorého obžalovaný pozná a ktorého sa chcel spýtať k obsahu videa, ktoré obžalovaný videl a na ktorom mal byť maloletý poškodený, a to tak, že obžalovaný pristúpil k poškodenému od chrbta, chytil ho rukou okolo krku, pričom mal zohnutý lakeť a takto ho škrtil až do doby, kedy mal poškodený zhoršené videnie, následne sa poškodený z bicykla postavil a zvalil na páchatel'a dozadu a spolu s ním poškodený spadol na asfaltovú cestu, kde si pri páde udrel hlavu, na ktorej mal riadne upevnenú prilbu a po páde mu prilba z hlavy spadla, kde na zemi sa presne nezisteným spôsobom navzájom napádali a naťahovali za bundy,

teda

- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a uvedený čin spáchal v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov,

čím spáchal

- prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona, § 117 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 118 ods. 1 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu na
(dvanásť) mesiacov.

12

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. C. XXX/XX, B. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodeného Union zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 83 s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala 30.07.2025 obžalobu na obžalovaného ml. A. B. pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a pre prečin výtržníctvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný 01.06.2024 v čase od 18.00 hodiny do 19.00 hodiny v meste Krupina, na ulici Sládkovičova, pri vchode na amfiteáter E. B., na mieste verejnosti prístupnom v prítomnosti maloletých osôb S. C., nar. XX.XX.XXXX, F. G., nar. XX.XX.XXXX a H., nar. XX.XX.XXXX fyzicky napadol maloletého poškodeného I. J., nar. XX.XX.XXXX, ktorého obžalovaný pozná a ktorého sa chcel spýtať k obsahu videa, ktoré obžalovaný videl a na ktorom mal byť maloletý poškodený, a to tak, že obžalovaný pristúpil k poškodenému od chrbta, chytil ho rukou okolo krku, pričom mal zohnutý lakeť a takto ho škrtil až do doby, kedy mal poškodený zhoršené videnie, následne sa poškodený z bicykla postavil a zvalil na páchatela dozadu a spolu s ním poškodený spadol na asfaltovú cestu, kde si pri páde udrel hlavu, na ktorej mal riadne upevnenú prilbu a po páde mu prilba z hlavy spadla, kde na zemi sa presne nezisteným spôsobom navzájom napádali a naťahovali za bundy a následne bol poškodený od 03.06.2024 do 04.06.2024 a opätovne od 08.06.2024 do 11.06.2024 hospitalizovaný v L. M. N., a. s., so sídlom Kuzmányho nábrežie č. 28, Zvolen, na traumatologickom oddelení, čím týmto konaním obžalovaný poškodenému maloletému I. J., nar. XX.XX.XXXX spôsobil pórúrazové občasnú náhle polohové závrate s dobou liečenia 11 dní (od 01.06.2024 do 11.06.2024), pričom pri fyzickom napadnutí poškodeného došlo aj k poškodeniu nohavíc s vyčíslenou škodou vo výške 25 € a z titulu vzniknutých zranení poškodeného a vynaloženia liečebných nákladov bola spôsobená škoda zdravotnej poisťovni Union zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 36 284 831 vo výške 1.051,13 €.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Na základe vyššie uvedeného vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného ml. A. B., výsluchom svedkyne - poškodenej E. J., výsluchom svedka O. P. a výsluchom znalca H. I. Q., prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne - poškodenej H. B., zápisnicu o výsluchu svedka F. M. a prostredníctvom obrazovo - zvukového záznamu oboznámil výpovede maloletých svedkov z prípravného konania. Na hlavnom pojednávaní taktiež oboznámil obrazovo - zvukový záznam z incidentu poškodeného z obdobia apríl - máj 2024, prečítal odborné vyjadrenie a listiny obsiahnuté v spise.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že v inkriminovaný deň mu okolo 15.00 hodine prišla na sociálnu sieť Instagram správa od kamaráta H. P. s videom, na ktorom mu maloletý I. J. nadáva. Neriešil to, lebo to vraj bolo zo srandy. S poškodeným dovedy nemal žiaden konflikt, ani sa nepoznali. Okolo 18.30 šiel do Tesca a po ceste toho chlapca I. J. stretol. Na tom mieste bol koncert a v tom čase tam bolo veľa ľudí. K poškodenému, ktorý sedel na bicykli, pristúpil odzadu, dal mu pravú ruku okolo krku cez rameno tak, že pritom ohol ruku v lakti a opýtal sa poškodeného, prečo mu nadával. Nevyvinul pritom žiadnu silu, len ho držal. Maloletý I. J., ktorý mal v tom čase na hlave prilbu, sa počas toho prevrátil z bicykla, začal sa mykať a v zlomku sekundy obidvaja spadli na zem. Upresnil, že maloletý I. J. ho v podstate zhodil a on sa s ním prevrátil na zem počas toho, ako ho držal. Na zem dopadol kolenami, ktoré si odrel a hornou polovicou tela sa zvalil na poškodeného. Cez hlavu sa mu prevrátila bunda a nič nevidel. Poškodený, ktorý dopadol na zem chrbtom, ho potom na zemi začal škriabať na uchu. Na zemi boli možno 3 - 4 sekundy. Vypovedal, že poškodeného na zemi nenapadol. Keď sa s maloletým I. J. zdvihli zo zeme, videl, že na mieste boli „sekuriťáci“. Počas toho, ako si následne obliekal bundu a zbieral peniaze, ktoré mu z nej vypadli, videl, ako maloletý I. J. odchádza preč na bicykli. „Sekuriťáci“ ho potom vyzvali, aby odišiel preč. Poškodeného po skutku párkrát stretol, ale nerozprávali sa. V deň po skutku ho videl jazdiť na bicykli v priestore, kde boli kolotoče.

Svedkyňa - poškodená E. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pri príchode syna - poškodeného I. J. domov 01.06.2024 si všimla, že nad okom - na obočí má viditeľnú ranu a roztrhnuté nohavice. Syn jej povedal, že mal v meste Krupina konflikt, keď bol s chlapcami na akcii „Dni mesta“. Potom sa jej zveril, že ho napadol obžalovaný A. B., ktorý ho chytil odzadu pod krk a držal ho tak dlho, že sa mu zle dýchalo a zle videl. Potom ako spadli na zem, mu z hlavy padla prilba a udrel sa na hlavu. S obžalovaným sa následne na zemi bili a naťahovali. Tiež jej povedal, že obžalovaný mu päťou spôsobil ranu na obočí. Konkrétne uviedol, že pád na hlavu nebol až takého rozsahu, ale úder päťou bola rana. Napriek tomu, že jej hovoril, že ho bolí hlava, šiel ešte v ten deň vonku. Uistoval ju, že bolesti má z dôvodu, že počas dňa nevypil veľa vody. Po návrate domov sa opäť sťažoval na bolesti hlavy. Napriek tomu šiel na druhý deň na koncert, lebo nechcel odmietnuť vstupenku od spolužiaka. Po príchode domov jej povedal, že sa mu kamaráti smiali, lebo ho vonku tackalo. Opäť jej hovoril, že má bolesti hlavy a keď nasledujúce ráno v kuchyni odpadol, rýchlo ho naložila do auta a išli na oddelenie urgentu do nemocnice do Zvolena. Hoci ho prepustili do domácej liečby, jeho zdravotný stav sa zhoršil a opäť museli ísť do nemocnice. Cestou do nemocnice mal závraty a povracal sa. Po prepustení z nemocnice s diagnózou otras mozgu poškodený absolvoval rôzne vyšetrenia a celý mesiac nebol v škole. Ťažkosti mu odzneli o mesiac a pol po skutku, niekedy v polovici júla 2024, kedy už išiel aj vonku. Odvtedy nemal žiadny zdravotný problém. Svedkyňa - poškodená tiež vypovedala, že v inkriminovaný deň šiel poškodený do mesta na bicykli a na ňom prišiel aj domov. Okrem prejednávaneho incidentu mal poškodený incident aj v období medzi aprílom a májom 2024. Bola to „banálna hádka“ a „naťahovanie“ s nejakými chlapcami na ihrisku. Poškodený z tohto incidentu nemal žiadne zranenia. Za väčší incident označila ten, ktorý sa mal stať s obžalovaným A. B..

Svedok O. P. na hlavom pojednávaní uviedol, že v rozhodný deň s kolegom F. M. pracovali na akcii mesta Krupina, pričom s kolegom sa dozvedeli, že pred areálom sa bijú nejakí mladí chlapci. Po príchode na miesto videl len to, ako jeden z chlapcov stál a druhý bol na zemi. Žiadne napádanie, krv ani zranenia nevidel. Jeden z chlapcov potom vzal bicykel a odišiel preč.

Znalec H. I. Q. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia na hlavnom pojednávaní odkázal na závery písomne podaného znaleckého posudku č. 40/2024. U poškodeného konštatoval poúrazové občasné náhle polohové závraty, pričom na podklade výpovedí poškodeného, svedka F. G. a z obsahu lekárskej správy z druhej hospitalizácie poškodeného od 08.06.2024 až 11.06.2024 došiel k záveru, že k závratom poškodeného došlo po jeho napadnutí. Na podporu svojich záverov nevykonal žiadne lekárske vyšetrenie. Konštatoval, že pri takomto zranení je poškodený obmedzený v obvyklom spôsobe života pri fyzickej aktivite, sledovaní televízie, mobilného telefónu a pri činnostiach vyžadujúcich koncentráciu a správnu koordináciu, kedy môže dôjsť k zintenzívneniu atakov v zmysle závratov. Ďalej znalec uviedol, že keby poškodený spadol sám, tento mechanizmus by nepopísal ako akt fyzického napadnutia, ktorý spôsobil predmetné zranenia. Na podklade všeobecných poznatkov a poznatkov z odbornej literatúry dospel k záveru, že u poškodeného bola obmedzená účasť na školskom vyučovaní. Utrpené zranenia kvalifikoval ako stredne závažné na základe toho, že si dvakrát vyžiadali hospitalizáciu poškodeného s dĺžkou liečenia 11 dní. Pacienti s takýmito diagnózami sú hospitalizovaní na oddelení úrazovej chirurgie, kde ich liečia úrazoví chirurgovia. Uzavrel, že v prípade poškodeného išlo o stav po úraze s diagnózou ako otras mozgu.

Z prečítanej zápisnice o výsluchu svedkyne - poškodenej H. B. z prípravného konania z 03.03.2025 súd zistil, že Union zdravotná poisťovňa, a. s. vykázala zdravotnú starostlivosť na ošetrenie a liečbu poškodeného v sume liečebných nákladov 1.051,13 €.

Z prečítanej zápisnice o výsluchu svedka F. M. z prípravného konania zo 07.07.2025 súd zistil, že svedok v inkriminovaný deň pracoval pre súkromnú bezpečnostnú službu, ktorá zaisťovala bezpečnosť počas hudobných vystúpení na amfiteátri v meste Krupinas. Ku skutku sa svedok nevedel vyjadriť. Na miesto samé pred amfiteáter prišiel na upozornenie, že je tam bitka. Videl len to, ako si chlapec dvíha bicykel. Žiadne napádanie nevidel.

Svedok - poškodený maloletý I. J. v prípravnom konaní vypovedal (zápisnica o výsluchu z 25.04.2025), že v daný deň bol vonku s kamarátmi R. C., F. G., H. H. a H. P.. Zastavili sa pri amfiteátri, kde sa rozprávali. Potom tam prišiel obžalovaný a začal si s chlapcami podávať ruky. Keď si myslel, že odišiel preč, obžalovaný k nemu pristúpil zozadu, chytil ho rukou pod krk, zohol ju a začal ho škrtiť, čomu sa spočiatku ani nebránil, lebo si myslel, že ho pustí. Keď mu začalo byť zle, nevedel sa nadýchnuť a videl tmavo, postavil sa z bicykla. Ako ho obžalovaný držal, stiahol ho z bicykla na zem, kde mu spadla prilba.

Obžalovaný ho potom na zemi škrtil, kopal a dával mu päšťou do hlavy. On sa ho tiež snažil udrieť, aby ho pustil, ale nevie, či ho aj trafil. Potom si všimol, že obžalovanému urobil škrabanec na uchu. Uviedol, že incident sa stal v piatok a v pondelok mu začalo byť zle, točila sa mu hlava, nevedel poriadne chodiť a musel ísť do nemocnice. Po prepustení z nemocnice sa mu po štyroch dňoch zdravotný stav opäť zhoršil. Cez víkend, po incidente, bol asi hodinu a pol na koncerte a už tam mu bolo zle, ale myslel si, že je to z dôvodu, že málo pil. Na koncert išiel na bicykli, resp. bicykel iba tlačil. Kamaráti si mysleli, že je opitý. S obžalovaným nikdy predtým nemal konflikt, párkrát sa stretli na ihrisku. Deň po incidente 02.06.2024 bol vonku na bicykli, ale žiadny úraz nemal. Poprel, že by na „pumptrecku“ pár dní pred incidentom spadol z bicykla. Rovnako uviedol, že o nahrávke s nadávkami na obžalovaného nič nevie. Vulgárne nikomu nenadával. Pred incidentom s obžalovaným mal viac konfliktov s bitkou, pričom vážnejší bol len ten, ktorý sa udial s H. C..

Svedok maloletý F. G. v prípravnom konaní vypovedal (zápisnica o výsluchu z 10.02.2025), že v daný deň sa šiel s poškodeným I. J. pozrieť na amfiteáter, nakoľko tam bola nejaká udalosť. Potom tam prišiel obžalovaný a poškodeného silou so zohnutým lakťom chytil zozadu pod krk. Poškodený sa z toho snažil dostať a s obžalovaným sa hodil na zem, kde mu z hlavy spadla prilba. Obidvaja sa potom udierali na zemi. Potom sa postavili a poškodený odišiel domov. Na nič sa vtedy nesťažoval. Incident trval asi dve minúty, sledoval ho na vzdialenosť troch metrov, ale nezaznamenal ho úplne celý, lebo sa rozprával s kamarátom H. P.. V čase príchodu príslušníkov SBS bol už konflikt ukončený a obžalovaný s poškodeným sa už dvíhali so zeme. Svedok uviedol, že v čase pred incidentom, alebo po incidente, presne si spomenúť nevedel, bol s poškodeným na „pumptrecku“, kde sa poškodený vozil na bicykli. Pamätal si, že poškodený na tej akcii spadol a pravdepodobne si udrel hlavu. Vedel o videu od I. J., ktoré sa týkalo obžalovaného, ale on sám ho nevidel.

Svedok maloletý R. C. v prípravnom konaní vypovedal (zápisnica o výsluchu z 08.07.2025), že s poškodeným v meste Krupina občas chodí vonku. Pozná ho dobre. Ku skutku z 01.06.2024 uviedol, že v čase medzi 18.00 hodinou a 19.00 hodinou bol pri vchode na amfiteáter v Krupine, kde bola akcia „Dni mesta“. Videl, ako sa obžalovaný s poškodeným na zemi bijú a navzájom udierajú. Napádanie ukončili až príslušníci SBS služby. Poškodený si po incidente sadol na bicykel a odišiel preč. Na poškodenom nevidel žiadne zranenia, a to ani v deň po skutku, keď sa stretli pred školou.

Svedok maloletý H. P. v prípravnom konaní vypovedal (zápisnica o výsluchu z 29.11.2024), že v inkriminovaný deň bol v čase medzi 18.00 hodinou a 19.00 hodinou spolu s kamarátmi F. G., I. J. a R. C. pred amfiteátrom v Krupine. Potom zbadal pokojnou chôdzou prichádzať obžalovaného, ktorý z ničoho nič podišiel k poškodenému a bez dôvodu ho hneď chytil „do páky“ a začal ho škrtiť. Popísal, že to nebolo vyslovene celou silou, ale určite ho to tlačilo a zle sa mu dýchalo, lebo bol červený. Po nejakej chvíli akoby sa poškodený počas toho, ako ho obžalovaný držal, hodil dozadu na chrbát a obidvaja spolu spadli na zem. Poškodenému potom spadla prilba. V čase pádu mal prilbu na hlave a spadla mu až potom, ako padol na zem. Potom sa navzájom do seba pustili, a asi minútu sa naťahovali za bundy, pričom to medzi nimi bolo vyrovnané. Obidvoch od seba oddelili až príslušníci SBS služby. Všimol si, že obžalovaný mal škrabanec za uchom. Nepostrehol, že by obžalovaný na zemi udieral poškodeného, ani že by ho trafil pod oko. Dodal, že obžalovaný nie je taký, že by udrel mladšieho od seba. Ani poškodený neútočil na obžalovaného päťami. Poškodeného spoznal asi mesiac pred incidentom na „pumptrecku“, kam chodil jazdiť na bicykli. Obžalovaného pozná už niekoľko rokov z veľkých partií. Poškodený sa po incidente na nič nesťažoval. Vravel len, že sa mu točí hlava a odišiel domov. Svedok vypovedal, že ešte pred incidentom mu obžalovaný písal, či ide vonku a on mu nahral video, že on už je vonku, ukázal mu s kým je vonku a v tom videu sa poškodený vulgárne vyjadril na obžalovaného, že „je to kokot“ a on toto video potom poslal obžalovanému. Dodal, že obžalovaného mohlo video podráždiť.

V odbornom vyjadrení spoločnosti Kik textil a Non - Food spol. s r. o. z 29.11.2024 bola hodnota chlapčenských dlhých nohavíc stanovená vo výške 25 €.

Obrazovo - zvukový záznam z obdobia apríl - máj 2024 dokumentuje bitku medzi dvoma chlapcami, pričom jedným z nich je poškodený I. J.. Na zázname je viditeľné uchopenie chlapca okolo krku ramenom poškodeného do tzv. páky.

Súd na hlavnom pojednávaní prečítal aj listinné dôkazy, a to zápisnicu o trestnom oznámení z 05.06.2024 (č. I. 1 - 5), upovedomenie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 24.04.2025 (č. I. 37 - 39),

oznámenie Union zdravotná poisťovňa, a. s. z 09.12.2024 (č. I. 173 - 175), správu Základnej školy S. H. T. E. C. z 30.09.2024 (č. I. 180), správu Strednej odbornej školy obchodu a služieb C. z 26.06.2024 (č. I. 183 - 184), správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen z 22.07.2024 (č. I. 186 - 187), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 11P/33/2011 z 31.05.2012 (č. I. 188 - 193), opatrovateľskú prepúšťaciu správu pri prepustení osoby z ústavnej starostlivosti (č. I. 194), lekárske správy z vyšetrení poškodeného a prepúšťacie správy z hospitalizácie poškodeného (č. I. 195 - 201) a správu Mesta Krupina z 08.07.2025 (č. I. 256). Z prílohovej obálky oboznámil výpis z evidencie priestupkov a správnych deliktov a odpis registra trestov.

Zákonný zástupca poškodeného H. I. J. podal trestné oznámenie na Obvodnom oddelení Policajného Zboru Krupina 05.06.2025 v čase o 16.30 hodine.

Poškodený I. J. bol v školskom roku 2023/2024 žiakom 7. ročníka základnej školy. V mesiaci jún 2024 mal vymeškaných 13 vyučovacích dní, pričom všetky boli ospravedlnené zákonným zástupcom. V období od 03.06.2024 do 17.06.2024 chýbal 11 dní kvôli hospitalizácii a následnému domácemu liečeniu, 21.06.2024 bol na vyšetrení u lekára, 24.06.2024 chýbal z rodinných dôvodov a 26.06.2024 z dôvodu návštevy lekára.

Obžalovaný je študentom strednej školy. V prvom štvrtroku prvého ročníka mu bolo udelené napomenutie od triedneho učiteľa za prejavy šikanovania telesne postihnutej spolužiačky. Od vyučujúcich má viaceré zápisy za jeho správanie na vyučovaní (vyrušovanie na hodine, nerešpektovanie majstra odborného výcviku - opustenie pracoviska, fajčenie, odmietnutie sadnúť si na určené miesto a nenosenie úboru na telesnú výchovu). Obžalovaný je počas odborného výcviku pasívny, nespolupracuje, je náladový, provokatívny a ku všetkému má pripomienky. Triedny učiteľ zhodnotil obžalovaného ako problémového žiaka.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen s rodinou obžalovaného doposiaľ nespolupracoval. Mesto C. - oddelenie školstva neviduje obžalovaného vo veciach ohrozenia výchovy a vzdelávania alebo zanedbávania starostlivosti ohľadom školskej dochádzky. Mestská polícia v C. prišla s obžalovaným do kontaktu len pri bežných pochôdkach a nevhodné mládežnícke správanie riešila dohovorom. V rámci šetrenia úradom práce matka obžalovaného uviedla, že s obžalovaným nemá žiadne výchovné problémy.

Poškodený I. J. bol v období od 03.06.2024 do 04.06.2024 a v období od 08.06.2024 do 11.06.2024 hospitalizovaný na traumatologickom oddelení Nemocnice AGEL Zvolen, a. s. Po absolvovaní neurologického vyšetrenia mu bola stanovená diagnóza závraty - vertigo centrálného pôvodu a po vyšetrení na oddelení rádiológie diagnóza otras mozgu.

Obžalovaný bol po rozvoze rodičov v roku 2012 zverený do ich striedavej osobnej starostlivosti. Doposiaľ nebol súdne trestaný ani priestupkovo postihovaný.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 na chránenej osobe.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 364 ods. 2 písm. c) Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov.

Súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivito i vo vzájomných súvislostiach tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku, pričom dospel k záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal a tento spáchal obžalovaný ml. A. B..

Na obžalovaného bola prokurátorkou podaná obžaloba pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin výtržnictvo podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného. Fyzická osoba naplní znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví tým, že inému (§ 156 ods. 2 písm. a) Trestného zákona - chránenej osobe - dieťaťu) spôsobí ublíženie na zdraví, ktorým sa rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (§ 123 ods. 2 Trestného zákona). Trestného činu výtržnictva sa páchatel dopustí okrem iného tak, že sa fyzicky, verejne alebo na mieste, ktoré je verejnosti prístupné dopustí výtržnosti tým, že napadne iného. Výtržnosťou sa rozumie také konanie, ktoré závažnejším spôsobom narúša verejný poriadok a pokoj. Spočíva spravidla v násilnom konaní. Pod zákonný znak výtržnosť spadajú najmä fyzické napadnutia iných osôb. Prísnejšia právna kvalifikácia tohto konania podľa § 364 ods. 2 písm. c) Trestného zákona je daná spáchaním činu v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov. Z hľadiska subjektívnej stránky sa v prípade obidvoch trestných činov vyžaduje úmyselné zavinenie páchatela.

Obžalovaného ml. A. B. zo spáchania skutku usvedčuje predovšetkým výpoveď poškodeného I. J.. Poškodený podrobným spôsobom popísal, ako v inkriminovaný deň došlo k fyzickému napadnutiu zo strany obžalovaného. Tento k nemu pristúpil zozadu a rukou ohnutou v lakti ho začal škrtiť. Následkom takéhoto konania pociťoval mdloby, videl tmavo a nevedel sa nadýchnuť. V zovretí obžalovaným tohto potom stiahol na zem, kde došlo k ďalšiemu napadaniu.

V prípade svedectva poškodeného I. J. nejde o jediný priamy dôkaz. Usvedčujúcu výpoveď poškodeného potvrdzujú výpovede dvoch priamych svedkov incidentu, a to svedka F. G. a svedka H. P.. Obidvaja svedkovia zhodne potvrdili, že obžalovaný počas toho, ako všetci stáli pred amfiteátrom v meste Krupina pristúpil zozadu (od chrbta) k poškodenému a cez rameno dal poškodenému okolo krku pravú ruku zohnutú v lakti („do páky“) a začal ho škrtiť. Hoci poškodená E. J. nebola svedkom incidentu, v jej sprostredkovanom svedectve ide o potvrdenie verzie skutku tak, ako tento produkoval poškodený.

Obžalovaný poprel násilné konanie voči poškodenému. Obhajoval sa tým, že poškodenému dal ruku cez rameno a opýtal sa ho, prečo mu nadával. Nevyvinul pritom žiadnu silu, iba ho chytil. Obhajoba obžalovaného bola ale vyvrátená výpoveďami poškodeného a svedkov F. G. a H. P., ktorí zhodne potvrdili, že obžalovaný chytil poškodeného silou (svedectvo F. G.), resp. takým spôsobom, že poškodenému sa zle dýchalo, bol červený (svedectvo H. P.) a zo zovretia sa snažil vymaniť.

Obhajoba argumentovala, že poškodený spadol na zem vlastnou vinou, prevrátil sa sám a obžalovaného stiahol na zem poškodený, a preto obžalovaný nemôže niesť zodpovednosť za pád poškodeného a za následky, ktoré sú s tým spojené. Z dokazovania skutočne vyplynulo, že poškodený sa prehodil chrbtom dozadu a stiahol so sebou na zem aj obžalovaného. Vychádzajúc zo samého začiatku incidentu súd ale upriamuje pozornosť na to, že fyzický útok inicioval obžalovaný ako útočník. Uvedené potvrdzuje poškodený aj svedkovia F. G. a H. P.. Konanie, kedy sa poškodený po zovretí obžalovaným z tohto snažil vymaniť prehodením sa na zem, súd hodnotí ako nutnú obranu. Z dokazovania výsluchom svedkov vyplynulo, že poškodený sa útoku spočiatku nebránil, avšak ako zovretie neustávalo a začal pociťovať mdloby, „snažil sa z toho dostať“, inými slovami, bránil sa prehodením na zem s obžalovaným. Ako nutnú obranu súd hodnotí minimálne časť skutku od zovretia obžalovaným po pád na zem.

Pokiaľ ide o jednotlivé dôkazné prostriedky, a to výsluch poškodeného, svedkov ale aj výsluch obžalovaného na hlavom pojednávaní, súd tieto hodnotil v prvom rade jednotlivo a následne v ich vzájomnom súhrne. Správne argumentuje obhajoba, že dôkazný prostriedok musí byť jasný, logický, presvedčivý a vierohodný. Súd takto zhodnotil výpoveď poškodeného, ako zrozumiteľnú, logickú, bez vnútorných rozporov, súhlasiacu s výpoveďami ostatných vo veci vypočutých svedkov. Vo výpovedi poškodeného súd nevzhladol motív poškodiť obžalovanému (slovami obhajoby „kriminalizovať obžalovaného“). Dokazovanie preukázalo, že obžalovaný sa s poškodeným nepoznali a nemali medzi sebou žiadne konflikty. Samotný poškodený inkriminovaný skutok po príchode domov najprv zamlčal a neskôr ho zľahčoval a bolesť hlavy pripisoval tomu, že v daný deň vypil málo vody. Vypovedal tiež, že už zažil horšie bitky. Dôvodom na animozitu zo strany poškodeného nemôže byť ani video na sociálnej sieti, existencia ktorého navyše nebola nepochybne preukázaná. Ak by takéto video s vulgárnym odkazom aj skutočne existovalo, bolo by nanajvýš provokáciou zo strany poškodeného vzhľadom na jeho vek a komunikáciu medzi mladými ľuďmi na sociálnych sieťach.

Argumentácia obhajoby, že obžalovaný si chcel obsah videa s poškodeným slušne vydiskutovať nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Svedkovia F. G. a H. P. na hlavnom pojednávaní zhodne uviedli, že obžalovaný k poškodenému pristúpil potichu, pokojným krokom a „z ničoho nič, bez dôvodu chytil obžalovaného do páky“ (svedectvo H. P.). Z dokazovania tak vyplýva, že obžalovaný neprejavil záujem o diskusiu, nežiadal vysvetlenie, ale bez slov zvolil formu fyzického útoku na poškodeného. K tvrdeniu obhajoby, že pokiaľ by takéto konanie poškodeného nebolo vykonané, nemal by obžalovaný žiadny dôvod poškodeného s týmto konaním konfrontovať súd uvádza, že pokiaľ aj obžalovaný vulgárne video vnímal ako slovný útok na svoju integritu a dôstojnosť, v pozícii obrancu mal voľiť prostriedky, ktoré sú primerané a akceptovateľné v medziľudských vzťahoch. V konaní obžalovaného išlo o vybočenie z rámca normálnej reakcie. Išlo o bezdôvodné a agresívne napadnutie poškodeného.

Obhajoba taktiež argumentovala, že konfliktov mladých chlapcov je mnoho, mnohí ich zažili a málokto bol pred súdom a ak bol, tak len v prípade vážneho následku. Súd v prvom rade zdôrazňuje, že objektom trestného činu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona sú primárne medziľudské vzťahy a zásady slušného správania na verejnosti alebo na mieste verejnosti prístupnom. Ide pritom o záujmy, ktoré sa určitým výraznejším spôsobom dotýkajú verejného poriadku ako hodnoty, ktorá presahuje individuálne záujmy jednotlivcov. Objektom trestného činu výtržníctva nie je primárne fyzická integrita dotknutej osoby (poškodeného), ako sa mylne domnieva obhajoba. Navyše nikto nie je povinný znášať protiprávne konanie proti svojej osobe a je oprávnený takéto konanie oznámiť príslušným orgánom.

Pokiaľ ide o hodnotenie závažnosti konania obžalovaného, súd poukazuje predovšetkým na spôsob vykonania činu, jeho intenzitu a priebeh, ktorý hodnotí ako násilný, navyše za situácie, kedy obžalovaný mienil poškodeného preväpíť a zaútočil na neho zozadu, od chrbta. Uvedené dokumentuje už len fakt, že obžalovaný útok nečakal, nepredchádzala mu žiadna konfrontácia a voči útoku sa spočiatku ani nedokázal brániť. Zovretie „do páky“ a reakciu brániacej sa osoby mali procesné strany v konečnom dôsledku možnosť zhladať aj na hlavnom pojednávaní na obrazovo - zvukovom zázname, hoci s inými aktérmi incidentu. Konaním obžalovaného došlo zároveň k ohrozeniu mravnosti maloletých osôb, ktoré boli na mieste prítomné a k narušeniu zásad slušného správania sa na verejnosti. Súd zohľadnil mieru zavinenia obžalovaného, kedy tento bol v pozícii útočníka minimálne pokiaľ s poškodeným nespadol na zem a v neposlednom rade prihladol na osobu obžalovaného, ktorý sa aj v školskom prostredí správa provokatívne, bez rešpektu k ostatným spolužiakom aj vo vzťahu k autorite.

Oproti podanej obžalobe súd skutok upravil tým spôsobom, že z neho vypustil tú časť, ktorá sa týkala poškodenia zdravia ako žalovaného následku konania obžalovaného.

Hoci z dokazovania lekáorskými správami z hospitalizácie poškodeného vyplynulo, že poškodený v čase po skutku trpel náhlymi polohovými závratmi, súd nemal bez dôvodných pochybností preukázané, že tieto boli spôsobené po útoku obžalovaného z 01.06.2024. Poškodený sám vypovedal, že pred skutkom mal viac konfliktov spojených s bitkami, pričom najzávažnejší bol konflikt s H. C.. Svedok F. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený pred skutkom alebo po skutku (nevedel presne uviesť) spadol z bicykla na pumptrecku (umelo vytvorený uzavretý okruh s vlnami a klopenými zákrutami, kde sa jazdí bez šliapania, pomocou techniky „pumpovania“ - pohybom tela - zmenou ťažiska na udržania a zvyšovanie rýchlosti). Tvrdenia poškodenej E. J. o tom, že poškodeného po príchode domov 01.06.2024 bolela hlava rozporuje výpoveď poškodeného, ktorý uviedol, že ku skutku došlo v piatok a zle mu začalo byť až v pondelok, čiže až o pár dní. V prospech pochybností o následkoch na zdraví poškodeného v dôsledku útoku obžalovaného svedčí aj fakt, že poškodený po skutku z miesta činu odišiel na bicykli (svedectvo R. C., O. P.), na druhý deň šiel vonku na bicykli (svedectvo poškodeného, svedectvo E. J.), v deň po skutku išiel na koncert, bicykloval sa, resp. „len tlačil bicykel“ a pred skutkom aj v čase po skutku bol videný na „pumptrecku“ (svedectvo H. P., svedectvo F. G.). Bezprostredne po skutku poškodený ťažkosti nepociťoval. V neposlednom rade trestné oznámenie bolo podané až o štyri dni po skutku. Po sérii incidentov a po páde poškodeného nebolo možné bezpečne, bez dôvodných pochybností uzavrieť, že zdravotné problémy poškodeného a jeho následná hospitalizácia sú výlučnými následkami konania obžalovaného.

Pochybnosti vo vzťahu k následku na zdraví poškodeného podľa presvedčenia súdu nebolo možné odstrániť ani doplnením dokazovania podaním znaleckého posudku alebo výsluchom znalca z odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie neurológia a oftalmológia. Súd súhlasí s argumentáciou obžaloby,

že dokazovanie jednoznačne preukázalo, že poškodený maloletý I. J. utrpel zranenia, ktoré sa premietli do lekárskych - neurológom stanovenej diagnózy závraty (vertigo). Táto diagnóza bola výslovne uvedená v správach z hospitalizácie poškodeného z 03.06.2024 a 08.06.2024. Dokazovanie ale bez dôvodných pochybností nepreukázalo, že uvedené poškodenie zdravia maloletého I. J. bolo následkom konania obžalovaného a neexistuje žiadny rozumný dôvod veriť, že by bol tento následok spôsobený inak (bitky poškodeného s inými chlapcami, bitka vzhliadnutá na obrazovo - zvukovom zázname, pád z bicykla na pumptracku). Z uvedených dôvodov súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkazy navrhované prokuratorkou.

Súd podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať aj dôkaz obstaraním si aktuálnej správy o obžalovanom a jeho správaní sa v školskom prostredí, nakoľko ho vo vzťahu k hodnoteniu skutku a osoby obžalovaného považoval za nadbytočný, týkajúci sa okolností, ktoré bolo možné zistiť dôkazmi už prv vykonanými na hlavnom konaní.

Súd na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať dôkaz oboznámením znaleckého posudku č. 40/2024 znalca H. I. Q. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia z dôvodu, že znalec bol na hlavnom pojednávaní k obsahu znaleckého posudku podrobne vypočutý.

Z hľadiska právnej kvalifikácie skutku, obžalovaný konaním popísaným v skutkovej vete rozsudku naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, keď fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom napadol poškodeného maloletého I. J., pričom uvedený čin spáchal v prítomnosti skupiny maloletých osôb (§ 364 ods. 2 písm. c) Trestného zákona). Obžalovaný pritom konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, keď vedel, že svojím násilným správaním v spoločnosti maloletých osôb vzbudí pozornosť.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol súd na zásady ukladania trestov vymedzené v § 34 Trestného zákona, ako aj na zásady ukladania sankcií mladistvým podľa § 97 Trestného zákona. Obžalovanému poľahčovalo, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Nepriťažovalo mu nič. Trestná sadzba za trestný čin výtržníctvo je podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 6 mesiacov až 3 roky, v prípade mladistvých páchatelov sa podľa § 117 ods. 1 Trestného zákona znižuje na polovicu, na 3 mesiace až 18 mesiacov.

Podľa § 118 ods. 1 Trestného zákona ak súd zistí splnenie podmienok § 39 ods. 1 alebo 2 na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, nie je u mladistvého viazaný obmedzeniami podľa § 39 ods. 3.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Súd pri úvahách o výmere trestu odňatia slobody prihliadol na okolnosti prípadu, kedy obžalovaný viedol útok do momentu pádu na zem, kde následne už došlo k vzájomnému napádaniu sa obžalovaného s poškodeným s vyrovnaním síl. V tejto časti skutku už boli útočníkmi obidva aktéri skutku. Preto súd dospel záveru, že primeraným a postačujúcim trestom odňatia slobody je v prípade obžalovaného trest odňatia slobody pod dolnou hranicou trestnej sadzby, teda mimoriadne znížený, vo výmere 2 (dva) mesiace. Takto uložený miernejší trest podľa presvedčenia súdu postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti, ako aj na prevýchovu obžalovaného. Takýto trest je zároveň spôsobilý odradiť ostatných členov spoločnosti (a to aj mladistvých) od páchania trestných činov.

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovanému podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri splnení podmienok podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienične odložil na skúšobnú dobu 12 (dvanásť) mesiacov.

Súd podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených I. J. a Union zdravotná poisťovňa, a. s. s nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko podľa výsledku dokazovania, kedy obžalovaný nebol uznaný za vinného zo žalovaného prečinu ublíženie na zdraví, nebol daný podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Zvolen. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlasuje v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku);

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods.1 písm. b) Trestného poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku);

Príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku);

Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku);

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Trestného poriadku);

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.